

Warszawa, dnia 1 lutego 2019 r.

Informacja

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 12/2019

w sprawie sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w roku 2019

W świetle brzmienia art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą OZE”, jednostkowa opłata zastępcza dla świadectw pochodzenia o których mowa w art. 59 pkt 1 ustawy OZE, tzw. świadectw „zielonych”, wynosi w danym roku kalendarzowym 125 % rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2 tej ustawy, jednakże nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh (Ozjo), natomiast jednostkowa opłata zastępcza dla świadectw pochodzenia o których mowa w art. 59 pkt 2 ustawy OZE, tzw. świadectw „błękitnych”, wynosi w danym roku kalendarzowym 125 % rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2 ustawy, jednakże nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh (Ozjb).

Zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy OZE, podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy OZE (przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski), obowiązany jest do wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy OZE - tj. do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w przypadku, gdy którakolwiek z średnioważonych cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56 ustawy OZE.

W dniu 2 stycznia 2019 r., stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 ustawy OZE, Towarowa Giełda Energii S.A. opublikowała na swojej stronie internetowej:

- 1) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia „zielonych”, tj. innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej

od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE,

2) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia „błękitnych”, tj. wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE

- które obowiązują w 2019 r.

Roczna cena średnioważona praw majątkowych obowiązująca w roku 2019, wynikająca ze świadectw pochodzenia „zielonych” nie przekracza wartości jednostkowej opłaty zastępczej (Ozjo), obliczonej w wyżej wskazany sposób.

Powyższe powoduje, że podmioty objęte dyspozycją art. 52 ust. 2 ustawy OZE, obowiązane są do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy OZE (w zakresie tzw. obowiązku „zielonego”), za rok 2018, w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. (oraz za rok 2019 w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.), wyłącznie w drodze uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia „zielonych”.

Natomiast, w odniesieniu do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy OZE (w zakresie tzw. obowiązku „błękitnego”) należy wskazać, że roczna cena średnioważona praw majątkowych wynikających ze świadectw „błękitnych”, obowiązująca w roku 2019 jest większa niż wartość jednostkowej opłaty zastępczej (Ozjb).

Biorąc powyższe pod uwagę, o możliwości realizacji tzw. obowiązku „błękitnego” za pomocą opłaty zastępczej za rok 2018 w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. (oraz za rok 2019 w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.), decydować będzie miesięczna cena średnioważona praw majątkowych wynikających ze świadectw „błękitnych”, o której mowa w art. 47 ust. 3 pkt 1 ustawy OZE obowiązująca w dacie faktycznej realizacji tego obowiązku – tj. wniesienia (uiszczenia) opłaty zastępczej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Niezależnie od powyższego uprzejmie wskazuję, że w aktualnym stanie prawnym, w pozostałych kwestiach zachowuje moc Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (nr 14/2017) w sprawie realizacji obowiązków polegających na uzyskaniu i umorzeniu świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii lub uiszczenia opłaty zastępczej w świetle regulacji zawartych w art. 47 ustawy o odnawialnych źródłach energii.